

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 37. Vis Papæ illata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

octoginta plus minus numero, quorum ul-
tra sexaginta inter Clericos transegi, &
nunquam vidi aut a quoquam audivi, Theo-
dorum, olim hujus Civitatis Episcopum, in
Sacris Diptychis fuisse nominatum; sed
audivi S. Episcopum Cyrillum Alexandri-
num loco Theodori fuisse insertum. Nec
enim scio in nostra Civitate unquam exti-
tisse Episcopum, qui Cyrillus vocaretur.
Ille vero Theodorus, qui in Diptychis legi-
tur, ante annos tres obiit, & Patriam ha-
buit Galatiam. Ceteri Presbyteri, quo-
rum junior annos quinquaginta duos nu-
merabat, idem suo testimonio confirma-
runt. Tum Paregorius Archidiaconus
sexaginta sex annos natus, alique Dia-
coni. Tum duo Comites Eumolpius, &
Theodorus, ceterique Laici. His audi-
tis Episcopi pronunciarunt; ex testimo-
niis, & Diptychorum inspectione lique-
re, senioris Theodori Nomen fuisse dele-
tum, & hac super re Epistolam Synodi-
cam ad Imperatorem, alteramque ad Vi-
gilium Papam dederunt. Nihil præter-
ea in hac Synodo Mopsuestena actum.
Ex his vero, quid rei Diptycha Ecclesia-
stica fuerint, discernitur.

§. XXXVII.

Vis Papæ illata.

Non obstante fide data nihil se esse mo-
turos usque ad Concilium Univer-
sale,
Hist. Eccles. Tom. VII. X x

Sæculum VI.
A. C. 550.

p. 497.

p. 501.

Sæculum VI. A. C. 550. sale, Græci Constantinopoli rursus Papam urgere cœperunt, ut cum ipsis tria Capitula damnaret, si Episcopi Africae, Illyrici & Dalmatiæ id recusarent. Papa id abnuente, artibus Theodori Cæsariensis effectum, ut Edictum, quo tria Capitula condemnabantur, in Palatio, ipso præsentem, & aliquibus Episcopis Græcis ejus Sectatoribus iterum prælegeretur. Cum Papa læsam fidem quereretur, simulata obedientia irritatum placarunt. Postea vero Theodorus advocatis in Domum suam Notariis multa Edicti illius exempla describi jussit, tum promulgari, & in Ecclesia Constantinopolitana aliisque locis affigi. Cum ventum est ad ædes Placidiae, in quibus Papa dicebat, ibique tunc præsentem essent multi Episcopi Græci & Latini cum Presbyteris & Diaconis Constantinopolitanis, Papa & Dacius Mediolanensis elata voce dixerunt: *rogate Imperatorem, ut Edicta, quæ affigi jussit, tollat, & expectet, sicut inter nos convenit, donec Episcopi Linguae Latinae, quibus creatum est scandalum, ad Concilium adveniant, aut saltem sententiam suam scriptam integra libertate tradant. Si preces nostras non audiat, saltem vos nolite in ea consentire, quæ Pacem Ecclesiae perturbant, & nihil contra datam fidem facite. Si non obtemperatis, scitote, quod ex hac hora a Communionem*

Sent. in Theod. p. 335.

Ep. Leg. p. 408.

Fig. ep. 15. p. 525.

munione Sedis S. Petri viva voce mea tan- Sæculum VI.
 quam prævaricatores suspensi sitis. Da- A.C. 551.
 cius Episcopus Mediolanensis his subjun-
 xit: *Protestor meo Nomine & Nomine*
omnium Episcoporum, inter quos posita est
mea Ecclesia, scilicet Episcoporum Gallia,
Burgundia, Hispania, Liguria, Æmia,
& Venetia, atque edico, nullum eorum,
qui his Edictis consenserit, cum Episcopis
istarum Provinciarum communicaturum.
 Nam persuasum mihi habeo, hæc Edicta
 Concilium Calcedonense, & Fidem Catho-
 licam destruere. Hæc ferme in medio
 Mensis Julii acta.

His Declarationibus contemptis Theo- Sent. p. 336.
 dorus cum suæ factionis Episcopis in Ec-
 clesiam, ubi affixa erant Edicta, se con-
 tulit, Missam celebravit, Nomen Zoili
 Patriarchæ Alexandrini ex Diptychis de-
 levit, & ipsius loco Nomen Apollinaris
 in illam Sedem intrusi inseruit. Tunc
 Papa non amplius cum Orientalibus com-
 municare, & nequidem colloqui voluit,
 hinc Imperator in eum & Dacium Me-
 diolanensem tanta iracundia accensus est,
 ut, si salvi esse vellent, in Ecclesias con-
 fugere cogerentur. Vigilius ad S. Pe- Ep. Legat.
 trum in Palatio Hormisdæ se recepit, un- p. 409.
 de vi Pontificem abstracturi, ad eum ca-
 piendum miserunt Prætorem illum, cu- Papæ Maje-
 jus muneris alias erat fures & latrones itas viola-
 comprehendere. Ipso cum multis mili- tur.
 tibus

Sæculum VI. tibus nudos enses & arcus intensos te-
A.C. 551. nentibus Ecclesiam intrante, Papa Asy-
 lum quæsit subter Altare, columnas,
 quibus innitebatur, amplexus. Prætor
 furiis actus Diaconos aliosque Clericos
 apprehensis ipsorum capillis abstrahi ius-
 sit, ut eos ab Altari arceret, tum ut Pa-
 pam inde avelleret, imperat, ut reluctan-
 tis pedes, barbam, capillos arriperent,
Theoph. an. & ad se traherent. Papa fortiter resi-
20. p. 191. stebat, cumque esset magno corpore, &
 viribus valens, aliquas columnas Altaris
 fregit, ita ut super eum corruisset Mensa
 Sacra, nisi Clerici labentem manibus su-
 stinuissent. Tandem populus percepto
 tanto strepitu accurrens, & aliqui etiam
 ex militibus commiseratione tacti, edito
 ingenti clamore Prætorem discedere coe-
 gerunt.

Verisimile est, Papam hoc tempore,
49. 5. Conc. cum ultima injuria læsus fuisset, Seten-
p. 334. tiam in Theodorum scripsisse. In ea
 primum exprobrat, quod toto tempo-
 re, ex quo Episcopatum Cæsariensem
 suscepisset, nequidem uno anno inte-
 gro in sua Ecclesia fuisset, sed Princi-
 pis favore abusus turbas excitare nun-
 quam cessasset. Tum enarratis omni-
 bus ejus molitionibus, & addito, quod
 triginta jam dies expectasset, ex quo
 ipsum a Communione S. Sedis separave-
p. 336. rat, eundem Episcopatu & Communione
 Catho-

Catholica (*) privat, jubetque deinceps Sæculum VI.
A. C. 551.
 soli Pœnitentiæ vacare. Mennam vero Constantinopolitanum, ceterosque criminum Theodori conscios Papa solum a Communione usque dum satisfaciant, suspendit. Hæc Sententia decimo nono Cal. Sept. Justiniani anno 25. post Consulatum Basili undecimo, id est, 14. Aug. anno 551. scripta. Loquitur Papa tam suo nomine quam tredecim Episcoporum, qui in illo Conventu aderant. Præcipui fuere Dacius Mediolanensis, & Primasius Adrumetinus. Reliqui erant Itali. Nec-
 dum tamen Papa hanc Sententiam vul- Ep. 15. p.
319.
 gare volebat, ut tempus daret Imperatori, quo facta retractaret, & damnati Episcopi resipiscerent. Verum Sententiam suam in manus viri fidelis deposuit, qui eam, si Papæ vis inferretur, aut subito occumberet, statim in illis locis, in quibus maxima esset hominum frequentia, publicam faceret, quo citius ad omnium notitiam perveniret.

Missi deinde fuerunt, qui Papæ dicerent; nisi fidem, quam jurato daturi essent, acciperet, futurum, ut vi adhibita ex Ecclesia S. Petri pelleretur. Itaque commentarium tradidit, in quo ea scripserat, quæ sibi promitti postulabat. Non
 X x 3 omnia

(*) Hic est iterum aliquod indicium, varios fuisse Excommunicationis gradus.

Sæculum VI. omnia quæ petiit, concessa; at
 A. C. 551. nihilominus, cum tandem Ministri ab
 Pontificis Imperatore missi juramenti formulam su-
 Fuga. per Altare, & super clathros, quibus S. Pe-
 tri Reliquiæ circumdabantur, posuissent,
 & manu tangentes veram Crucem, at-
 que S. Petri Claves, jurassent, ut Sacra-
 mento Reverentiam haberet, in Palatium
 Placidiaë rediit. Dacio quoque Mediola-
 nensi, & omnibus aliis, qui ad loca Sacra
 confugerant, promiserunt, nullam vim
 ipsis esse inferendam. At juratam fi-
 dem non integre servarunt, & præter
 alios etiam Papa pessime habitus est. Hac
 super re apud officiorum Magistros, quos
 Imperator sæpe ad ipsum mittebat, con-
 questus, eosdem non solum ore sed etiam
 datis ter epistolis interpellavit, ut jura-
 menta, quibus se obstrinxerant, serva-
 rent. Sed in dies crescebat periculum.
 Tandem biduo ante Festa Domini Nata-
 litia animum advertit, omnes aditus Pla-
 cidiani Palatii, in quo versabatur, positus
 stationariis custodiri, ita ut excubitorum
 clamores in ipsius cubiculo exaudiren-
 tur. Itaque his angustiis prementibus
 intempesta nocte fugam molestiis & pe-
 riculo plenam superato modico muro,
 qui tunc forte ædificabatur, capeffivit.
 Ita Constantinopoli egressus Calcedo-
 nem transfretavit, & in Ecclesia S. Eu-
 phemiaë receptaculum elegit.

Ibi

Ibi cum Vigilus in gravem morbum incidisset, Imperator Die Dominica 28. Sæculum VI.
A. C. 552.

Jan. anno 552. ad eum misit Patricios Belisarium, Cethegum, & Petrum, Justinum Curopalatem, & Marcellinum Quæstorem, nempe eosdem, quos sæpe jam antea miserat, qui ipsum hortarentur, ut eorum juramenta reciperet, Ecclesia S. Euphemiæ excederet, & Constantinopolim reverteretur. Papa respondit: *Nulla causa Personalis me adegit, ut buc confugerem, sed scandalum, quod totam perturbat Ecclesiam. Itaque si Imperator pacem reducere cogitat, quod olim fecit, cum Avunculus ejus viveret, non opus est jurjurando, statim, & hac hora egrediar. Si autem Causa Ecclesiæ necdum finita est, perinde jusjurandum nihil proderit, nec peto; nam statutum est mihi, hoc loco non egredi.* Tum omnia oratione repetiit, quæ facta fuerant, ex quo Imperator Edictum damnans tria Capitula affigi jussit. Et finem dicendi fecit obtestans hos Magistratus, futurum Dei Judicium minitans, jubensque, ut Imperatori suis verbis dicerent: *magno peccato conscientiam tuam oneras, si cum iis, quos excommunicavi, præsertim cum Theodoro Cæsariensi, communicas.*

Demum Die Dominica, quarta Febr. venit ad Papam Petrus Referendarius cum mandatis Principis, dicens: *Statue*

Sæculum VI. A. C. 552. *tempus, quo Iudices ad te veniant, & iuramentum tibi præstent, ut ea conditione hac Ecclesia excedas, & tutus Constantinopolim revertaris. Mandavit Papa, ut suis verbis Imperatori responderet: ex urbe Roma profectus sum ante annos septem, & ad Tuam Pietatem huc veni nullam causam privatam habens. Hoc unum est, quod rogo, ne Ecclesiæ Pacem a Theodoro turbari patiaris. Sex jam Menses abierunt, ex quo excommunicatus, & depositus est, sed Tuæ Majestatis Reverentia, & spes emendationis ejus prohibuere, ne Sententiam promulgarem, & ideo hucusque distuli. Iterum deinde Papa consilium suggestit, se Dacium Mediolanensem, & quosdam alios data fide publica ad Imperatorem missurum, qui Causam Ecclesiæ agerent; quod si differretur, cogi se, ut etiam invitus irrevocabilem Sententiam pronunciaret. Nihil quippe, inquit, nec propinquos, nec bona terrena, Saluti animæ nostræ, & famæ Principis, præponimus. Hæc omnia vulgavit literis die altera quinta Febr. anno 552. datis, & ad universum Populum Dei directis, in quibus omnes, quas perpeffus erat, ærumnas narrat, atque, ut se purgaret, Fidei suæ Confessionem inserit.*

Ep. 15.

Procop. IV. Goth. c. 24.